

Vlaams
Parlement

vergadering **C240 – ECO33**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Economisch
Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid,
Werk en Sociale Economie

van 13 juni 2013

INHOUD

Interpellatie van de heer Chris Janssens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over topbenoemingen bij t-groep - 111 (2012-2013)	3
Vraag om uitleg van de heer Erik Arckens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, en tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de aangekondigde oprichting van een Vlaams Huis van de Mode en een modefonds - 1689 (2012-2013)	6
Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de ontwikkeling van het bedrijventerrein Westrode (Meise) - 1839 (2012-2013)	10
Vraag om uitleg van de heer Johan Deckmyn tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de leegstand van winkelpanden in Vlaanderen - 1865 (2012-2013)	12

■

Voorzitter: mevrouw Patricia Ceysens

Interpellatie van de heer Chris Janssens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over topbenoemingen bij t-groep - 111 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Minister-president, collega's, de nv t-groep is een humanresourcesdienstverlener die actief is in België, Nederland en Polen. Op de Belgische markt is de groep vooral gekend door de divisie t-interim, die zich vooral bezighoudt met uitzendarbeid, en de divisie Ascento, een adviesverlener op het vlak van, onder andere, rekrutering en selectie. Oorspronkelijk bestond de raad van bestuur van de nv t-groep uit zeven bestuurders, maar na het ontslag van twee bestuurders in respectievelijk 2010 en 2012 bleven er nog vijf bestuurders over. Dat vond men toch een beetje minnetjes. Vandaar het verhaal over de voordracht van de nieuwe leden van de raad van bestuur. Aan dat verhaal hangt een zeer onfris geurtje.

In de notulen van de Vlaamse Regering van 17 mei 2013 staat de voordracht van de nieuwe leden als agendapunt, maar het punt werd uitgesteld. Het werd opnieuw geagendeerd op de ministerraad van 31 mei 2013. Daar werd uiteindelijk toch een beslissing genomen: er worden vier nieuwe leden voorgedragen, waardoor de raad van bestuur nu uit negen leden bestaat. Bij drie van de vier nieuwe leden is er een duidelijke link naar de Vlaamse regeringspartijen. Zo is er een kabinetschef van N-VA-minister Philippe Muylers, een kabinetsmedewerker van sp.a-staatssecretaris John Crombez, en de algemeen secretaris van de toch wel erg nauw met CD&V verwante Boerenbond. Minister-president, spreek mij gerust tegen indien ik mij in dezen zou vergissen.

De benoeming van deze nieuwe leden is niet meer of niet minder dan een politieke koehandel om het evenwicht van de politiek benoemde vriendjes in de raad van bestuur van de nv t-groep te herstellen. Van de traditionele partijen waren we wat dat betreft al het een en ander gewoon, maar dat ook een partij als de N-VA, die het toch, naar verluidt, overal anders en beter wil doen, zich met evenveel gemak aan politieke benoemingen laaft, is toch verbazingwekkend. Minder verbazingwekkend is het dat er op dit moment in deze commissie niemand van de N-VA noch van de andere traditionele partijen aanwezig is.

Bovendien blaast diezelfde N-VA koud en warm tegelijk als het gaat over politieke benoemingen, want wat men op het federale niveau bij de recente benoemingenencarrousel met zeer veel vuur bestrijdt, brengt men op Vlaams niveau zeer gewillig in de praktijk.

Minister-president, waarom werd de voordracht van nieuwe leden voor de raad van bestuur van de t-groep uitgesteld op de vergadering van de Vlaamse Regering van 17 mei 2013? Een krant meldde dat een van de weinige onafhankelijke bestuurders in de t-groep, Koen Byttebier, door de kabinetschef van sp.a-minister Freya Van den Bossche gesommeerd werd om ontslag te nemen, ondanks het feit dat hij unaniem wordt beschouwd als zeer deskundig en bekwaam voor deze functie. Het feit dat de Vlaamse Regering in eerste instantie geen beslissing kon nemen in de vergadering van 17 mei 2017 doet heel erg vermoeden dat er heel wat getouwtrek aan te pas is gekomen.

Klopt het dat de Vlaamse Regering rechtstreeks of onrechtstreeks gevraagd heeft aan de heer Koen Byttebier om zijn ontslag te geven? Kunt u over de voordracht van de nieuwe leden van de raad van bestuur, en in het bijzonder over de herbenoeming van de heer Byttebier, wat meer uitleg geven? Ik kijk uit naar uw verhelderende antwoorden.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Janssens, het is positief dat u kranten leest. U verwijst in uw vraag naar De Tijd van 28 mei 2013. Maar u moet niet altijd de kranten

geloven en u moet zich daardoor zeker niet laten meeslepen – wat u een beetje doet, heb ik de indruk. Maar ik zal u tekst en uitleg geven. De feiten, niets anders dan de feiten. U zult dan rustig kunnen oordelen of u zich in de toekomst nog zult laten leiden door tendentieuze berichtgeving en de tendentieuze vraagstelling die daarop volgt.

In de raad van bestuur van de nv t-groep waren twee bestuurders ontslagnemend, zodat zij hun mandaat niet tot 2015 konden voleindigen. Daarom werd tijdens de samenkomst van de Vlaamse Regering van 17 mei 2013 een eerste keer gesproken over de vervanging van de bestuurders, met het oog op de jaarlijkse algemene vergadering van 22 mei 2013. De korte periode tussen deze eerste bespreking door de Vlaamse Regering en de algemene vergadering enkele dagen later liet de Vlaamse Regering niet toe om al op 17 mei 2013 een beslissing te nemen en deze ook rechtsgeldig tot uitvoering te kunnen brengen op de algemene vergadering.

Bovendien, mijnheer Janssens, hecht de Vlaamse Regering veel belang aan de principes van corporate governance. Uw vraagstelling doet dat niet bevroeden, maar ik wil dat hier uitdrukkelijk onderstrepen. Daarom werden in 2010 de bestuurdersvergoedingen drastisch verlaagd om tot een beter evenwicht te komen tussen enerzijds het nagenoeg publiek eigenaarschap van nv t-groep en anderzijds een marktconforme verloning.

Tijdens de vergadering van 17 mei 2013 werd afgesproken om te onderzoeken of een bijkomende bijsturing van de vergoedingen wenselijk was. Daarnaast werd de raad van bestuur van nv t-groep gekenmerkt door een grote stabiliteit en werd de vraag gesteld of een ruimere vervanging van leden van de raad van bestuur niet aangewezen was eerder dan te wachten tot het einde van het mandaat van alle leden in 2015. In dat kader werd een gesprek gevoerd met de heer Byttebier, die zijn ontslag als bestuurder heeft aangeboden en zich verder ter beschikking hield. Dit kwam aan bod in de media, waarop de gedelegeerd bestuurder en de voorzitter commentaar gaven.

De Vlaamse Regering heeft er op 17 mei 2013 niet voor geopteerd om de algemene vergadering met enkele weken uit te stellen, wat de aandeelhouders overeenkomstig de vennootschapswetgeving perfect kunnen doen, maar heeft de jaarlijkse algemene vergadering laten plaatsvinden om bijvoorbeeld de jaarrekeningen goed te keuren en de bestuurders kwijting te kunnen verlenen. Ik hoop dat dat voldoende is om duidelijk te maken waarom wij toen geen beslissingen hebben kunnen nemen.

Op 31 mei 2013 heeft de Vlaamse Regering het dossier opnieuw bekeken en een beslissing genomen met betrekking tot de aanvulling van de samenstelling van de raad van bestuur van nv t-groep. Er werd niet gekozen om louter de ontslagnemende bestuurders te vervangen, maar wel om de raad van bestuur wat breder samen te stellen en voldoende nieuwe bestuurders in de raad te brengen. Zodoende heeft de Vlaamse Regering beslist om de heer Byttebier te bevestigen als bestuurder. Daarover was er al een foute berichtgeving in de kranten. Hierdoor ontstaat er een evenwichtige raad van bestuur met vijf bestuurders die de vennootschap reeds lang kennen, en vier nieuwe bestuurders. De nieuwe bestuurders brengen heel diverse ervaringen en competenties binnen in de raad van bestuur. Ik ben ervan overtuigd dat deze vernieuwing de vennootschap ten goede zal komen. Ik kan er ook nog aan toevoegen dat erover gewaakt wordt dat de verhoging van het aantal bestuurders geen meerkosten betekenen aangezien de regering tegelijk beslist heeft de bestuurdersvergoedingen te verminderen zodat de globale bestuurskosten niet stijgen.

De komende weken en maanden worden deze beslissingen geformaliseerd conform de procedures uit het vennootschapsrecht en de statuten en het huishoudelijk reglement van nv t-groep. Hiervoor zal een bijzondere algemene vergadering worden georganiseerd.

Mijnheer Janssens, ik hoop dat u met deze facts and figures volledig geïnformeerd bent over hoe een en ander is gelopen en samen met mij die tendentieuze berichtgeving in de kranten kunt betreuren.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Minister-president, u noemt de berichtgeving in het artikel in De Tijd tendentius, ik vind die eerder inspirerend. Ik heb me zeker niet enkel gebaseerd op informatie die ik daarin heb vernomen. Ik heb zelf ook een aantal dingen nagetrokken, zoals de publicaties van het Belgisch Staatsblad. Ik heb heel wat gegoogeld op namen van bestuurders die opnieuw worden aangesteld.

U hebt ook niet ontkend dat die nieuwe bestuurders politiek gelinkt zijn. Het beeld dat dan altijd blijft hangen na een dergelijke benoemingssoap, is dat de partijkaart primeert. Het getouwtrek, het gemarchandeer en het benoemen van politieke vriendjes gebeurt nu toch wel schaamteloos door alle Vlaamse regeringspartijen. De politieke evenwichten zijn blijkbaar doorslaggevend bij het benoemen van personeel. Niet de noden van het bedrijf, niet de bekwaamheid of de ervaring van de kandidaten staan blijkbaar voorop, maar wel de politieke kleur en de partijkaart zijn en blijven het belangrijkste.

Minister-president, dat is geen vorm van goed bestuur, en dat vind ik zelfs een smet op het blazoen van uw regering. Ik wil u daarom vragen om eindelijk eens een einde te maken aan de politieke benoemingen en ervoor te zorgen dat de invulling van functies het gevolg is van transparante en objectieve procedures.

Wat de vergoeding van de bestuurders betreft, is het een goede zaak dat de uitbreiding van de raad van bestuur van zeven via vijf naar uiteindelijk negen bestuurders, geen meerkosten betekenen voor de belastingbetalers. Maar hoeveel bedraagt de vergoeding van de bestuurders? Ik vind daarover niets terug in bijvoorbeeld de jaarrekening van de nv t-groep. U ziet dat ik mij zeker niet gebaseerd heb op enkel en alleen het krantenartikel: ook in de jaarrekening van t-groep vind ik niets terug over de vergoeding van de bestuurders. Ook in de bijlage van uw antwoord op een schriftelijke vraag van een tijdje geleden wordt vermeld dat de gegevens wat dat betreft niet beschikbaar zouden zijn. Minister-president, kunt u ons vertellen wat de raad van bestuur van t-groep jaarlijks kost aan de Vlaamse belastingbetaler?

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Ik heb begrepen dat de heer Janssens ook mijn partij een beetje viseert naar aanleiding van het artikel in De Tijd. Mijnheer Janssens, als u zegt dat iets inspirerend is, dan zou dat betekenen dat het tot voorbeeld strekt. Ik neem aan dat u dat niet echt bedoelt.

U moet een heel duidelijk onderscheid maken tussen benoemingen in directiecomités en in raden van bestuur. In een raad van bestuur ben je als aandeelhouder verplicht om mensen te zetten die uw belangen daar verdedigen. Bij de overheid is dat niet anders. Als je in een directiecomité mensen zet – daar zit het onderscheid met het federale niveau waar het artikel ook op alludeerde – gaat het effectief over mensen die het dagelijks bestuur van de onderneming moeten leiden. Dat is absoluut een cruciaal onderscheid.

Er zijn trouwens in de rechtsleer heel wat traktaten – ik ben het daar zelf niet helemaal mee eens, laat dat duidelijk zijn – die puur politieke benoemingen verdedigen. Waarom? Omdat het altijd gaat om bedrijven die een opdracht van openbaar nut of van algemeen belang vervullen. Men gaat ervan uit dat het in die bedrijven wel degelijk belangrijk is dat de politieke evenwichten die op dat moment heersen, gereflecteerd worden in de raden van bestuur. Ik kan u heel wat traktaten bezorgen die dat verdedigen, maar dan moet je wel absoluut uitgaan van het onderscheid tussen enerzijds een directiefunctie, een managementfunctie, waar het bij de NMBS en bij andere zaken op federaal niveau over gaat, zoals Jannie Haek, die bij de NMBS benoemd is in een directiefunctie, en anderzijds een raad van bestuur. Op sommige gebieden gaan wij zelfs decretaal verplichten dat er een politiek evenwicht is, kijk maar naar de VRT. Dat onderscheid wordt in het artikel niet gemaakt, en u maakt dat ook niet.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Janssens, als u zich door tendentieuze artikels wilt laten inspireren ... Er staat: dan dreigt de onafhankelijke bestuurder Koen Byttebier opzij geschoven te worden. Iedereen laat zich inspireren door datgene waar hij denkt beter van te worden. Ik heb daar voor de rest geen commentaar op.

Mijnheer Janssens, ik wil u, alle transparantie indachtig, de informatie geven waar u om hebt gevraagd. De vergoeding voor bestuurders zal in de toekomst worden aangepast. Nu bedraagt de vaste vergoeding 5766 euro per jaar, aangevuld met 847 euro per zitting. De voorzitter krijgt het dubbel. Aangezien er in de toekomst meer bestuurders zullen zijn, zal de vaste vergoeding dan nog 4324 euro bedragen, aangevuld met 726 euro per zitting. Nu ik u deze informatie heb verschaft, hoeft u ze niet meer in een of ander tendentieuze artikel te zoeken.

Als ik het goed begrijp, googelt u regelmatig. Volgens mij moet elke politieke beslissing uiteraard in alle transparantie verlopen en is elke beslissing die wij nemen per definitie een politieke beslissing.

Na al dat googelen, zou dan ook moeten weten dat de mensen die in de raad van bestuur zetelen, hoge kwaliteiten hebben. U hebt blijkbaar niets gevonden wat me zou verontrusten. Voor het overige ga ik ervan uit dat die mensen hun verantwoordelijkheid opnemen. Zij worden bestuurders van een nv. Zij moeten het vennootschapsrecht respecteren en zich in dienst van het algemeen belang van de vennootschap gedragen. Ik ga ervan uit dat dit ook zal gebeuren. Al die insinuaties doen die mensen onrecht aan. Zij voeren hun bestuurderschap met veel engagement en deskundigheid uit.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Minister-president, u zult me niet horen beweren dat een politiek benoemd iemand per definitie onbekwaam of incompetent is. Het beeld blijft echter hangen dat twee nieuwe bestuurders toevallig ook op het kabinet van respectievelijk een minister van sp.a en een minister van de N-VA werken. Daar zijn ze waarschijnlijk ook enkel vanwege hun kwaliteit en zeker niet vanwege hun partijaanhorigheid terechtgekomen. Het beeld blijft hangen dat de partijkaart en de politieke kleur op competentie en bekwaamheid primeren. Volgens ons zou dat zeker omgekeerd moeten zijn.

De voorzitter: De interpellatie is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Erik Arckens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, en tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de aangekondigde oprichting van een Vlaams Huis van de Mode en een modefonds - 1689 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Voorzitter, ik kom niet vaak naar deze commissie. Deze vraag om uitleg is uit verwondering gegroeid. Ik ben dan ook naar hier gestuurd. De minister-president kan immers wijsheid brengen op plaatsen waar het nu, althans voor mij, duister is.

Minister-president, u weet dat we in Vlaanderen vanuit een breed cultuurbegrip vertrekken. De mode behoort daar ook toe. Ter ondersteuning van een sterk onder druk staande modesector heeft de Vlaamse Regering een haalbaarheidsstudie besteld die deze zomer moet worden afgerond.

In 2012 hebben de Vlaamse topontwerpers zware moeilijkheden ondervonden. Door middel van het Flanders Fashion Institute, goed voor een jaarlijkse subsidie van 650.000 euro, en van

CultuurInvest ondersteunt de Vlaamse overheid de designers in Vlaanderen. Naar verluidt zouden zes van de negen modebedrijven waar CultuurInvest de voorbije jaren is ingestapt, ondertussen failliet zijn. Het zou dan onder meer om de bedrijven van de ontwerpers Christophe Coppens en Veronique Branquinho gaan.

De onafhankelijke labels staan op commercieel en financieel vlak onder zware druk. Volgens een hopelijk niet tendentieuus artikel dat op 11 mei 2013 in De Tijd is verschenen, zou dit te wijten zijn aan “de crisis, het krimpend aantal multimerkenboetieks, de toenemende macht van grote luxehuizen en de snelheid waarmee goedkope ketens nieuwe trends kopiëren.”

Wie toch nog groei kan voorleggen, moet volgens de actoren op het terrein worden gefinancierd. Er is nood aan privékapitaal. De modewereld maakt zich sterk dat ontwerpers die hun zaken goed en strak beheren, niet voor de grote luxehuizen moeten onderdoen. Verder wordt in dit verband ook naar de reputatie van België in de modewereld verwezen.

Minister-president, de nieuwe structuur bevat mogelijk een modefonds dat volgens De Tijd met het Vlaams Audiovisueel Fonds kan worden vergeleken. In de commissie Cultuur is al diepgaand op de pro's en contra's van een verfondsing geweest. Ik verwijs in dit verband zelf naar de herziening van het Kunstendecreet. De commissie Cultuur heeft zich daar gedurende maanden over gebogen. Dit is nu afgerond. In dit verband heeft professor Schramme een schitterende studie geschreven. Dit is een heel interessant, maar ook, vooral in een internationale context, een heel moeilijk dossier.

We hebben ons allemaal verzoend met het idee dat mode tot het brede cultuurbegrip behoort. Betekent dit dat een dergelijk modefonds op eenzelfde wijze zal functioneren als het VAF en het Vlaams Fonds voor de Letteren (VLF), waar ik overigens dadelijk heen moet om de bespreking van het jaarverslag bij te wonen?

Zullen een Vlaams Huis van de Mode en een modefonds kunnen remediëren in een sector waarin andere spelers, zoals CultuurInvest en het Flanders Fashion Institute, tot nu toe hebben gefaald?

Zullen die twee andere instrumenten ter promotie en financiering van de mode blijven bestaan? Zo ja, hoe zal het samenspel tussen het aangekondigd Vlaams Huis van de Mode, met inbegrip van het modefonds en CultuurInvest en het Flanders Fashion Institute er dan uitzien?

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister-president Peeters.

Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik vind het mooi vast te stellen dat er nog vragen om uitleg uit verwondering worden gesteld. Meestal gebeurt dit uit verontwaardiging, wat ook een drijfveer is om politiek te bedrijven. Dit is mooi. Ik feliciteer u daarmee. Ik hoop dat u nog veel vragen vanuit die dynamiek stelt.

Sta mij toe om, alvorens op uw concrete vragen antwoord te geven, de context van dit initiatief even te schetsen. De modesector is economisch belangrijk voor Vlaanderen: de bedrijven geven werk aan 27.350 Vlamingen – ik heb het dan over voltijdse equivalenten. Ze totaliseren een omzet van 7,6 miljard euro en een toegevoegde waarde van 1,47 miljard euro. Ze creëren niet alleen een symbolische en maatschappelijke meerwaarde, maar hebben dus ook een belangrijke economische en maatschappelijke impact. We zijn ons daar misschien te weinig van bewust. Voor andere sectoren, die niet zulke cijfers kunnen voorleggen, wordt er ook veel uit de kast gehaald.

Sinds de jaren 80 staat Vlaanderen internationaal op de modekaart, mede dankzij het Textielplan, dat onder meer heeft bijgedragen tot de internationale bekendheid van de ‘Zes van Antwerpen’. Mode wordt ook geassocieerd met de Vlaamse steden Antwerpen, Gent en Brussel. Dat is onder meer te danken aan het feit dat elk van die steden een internationaal erkende modeopleiding aanbiedt en zo over een groot creatief potentieel beschikt.

De sector staat echter onder druk en heeft absoluut nood aan ondersteuning van ondernemerschap en zakelijke vaardigheden. Dat werd in 2012 nog maar eens bewezen door de moeilijkheden die een aantal Vlaamse topontwerpers ondervonden. In het najaar van 2012 werd ik door het Flanders Fashion Institute (FFI) gewezen op de zorgwekkende toestand van een aantal ondernemers in de modesector. Tevens bleek dat de sector al werk had gemaakt van een modeplan, waarin een aantal ideeën ter ondersteuning naar voren werden geschoven. Die ideeën, waaronder het opzetten van een Huis van de Mode ter ondersteuning van de sector, werden met de vertegenwoordigers van de sector een eerste keer besproken op mijn kabinet.

De vertegenwoordiging bestond uit Christian Wijnants, een jonge gerenommeerde ontwerper, die net de Woolmark Prize gewonnen heeft, Ann Claes, Creative Director van JBC, Peter Vavedin, CEO van Ambiorix in Tongeren, Erik Magnus, directeur van de beroepsorganisatie Creamoda, en vertegenwoordigers van het Flanders Fashion Institute.

Zo'n huis van de mode zou een duidelijk aanspreekpunt moeten zijn voor heel de modesector en zou een aantal ondersteunende diensten moeten huisvesten en aanbieden. Ik heb op die vergadering aangegeven de piste van een Huis van de Mode verder te willen onderzoeken en de haalbaarheid in al haar aspecten in kaart te brengen. Via het Agentschap Ondernemen laat ik daarom onderzoeken op welke manier het opzetten en beheren van een Huis van de Vlaamse Mode kan worden georganiseerd, dit natuurlijk met de nodige aandacht voor bestaande organisaties en initiatieven.

Hoewel de hele modesector betrokken is bij het opstellen van het modeplan, zijn de meeste initiatieven die worden voorgesteld, in eerste instantie bedoeld voor de (jonge) ontwerpers in de sector. Ontwerpers zijn zeker het uithangbord van de modesector en kunnen doorgroeien tot ondernemingen die voor werkgelegenheid, productie en verkoop zorgen, maar ik wil dat optrekken naar de hele waardeketen in de mode, zodat alle schakels worden betrokken – ontwerpers, productie, kleinhandel enzovoort – en ook de federaties die die schakels vertegenwoordigen, zoals Creamoda, Mode Unie en zo meer.

Een initiatief zoals een Huis van de Mode zou een sterk engagement van de hele sector verwachten, en met het onderzoek willen we dat engagement ook aftoetsen. De opdracht voor de studie rond een Huis van de Mode en zijn functionaliteiten is uitbesteed aan de RebelGroup. De startvergadering heeft plaatsgevonden op 19 april. De studie moet nog deze zomer afgerond worden.

Dan kom ik nu tot uw concrete vragen. Er is inderdaad gevraagd om te onderzoeken in welke mate een modefonds wenselijk en haalbaar is binnen een eventueel Huis van de Mode, in welke vorm, en welke functie dat modefonds dan juist moet opnemen. De modesector heeft immers te maken met een aantal heel specifieke problemen inzake financiering: er is weinig zaai kapitaal in de sector, er is een grote periode van voorfinanciering nodig, de sector wordt door investeerders als erg risicovol gepercipieerd, de 'return on investment' in een modebedrijf duurt langer dan gewoonlijk, goodwill en creatief talent horen bij de belangrijkste activa van een modebedrijf, maar de waardering en hoe dat dan op de activazijde terecht komt, vormen een uitdaging, en investeerders en bankiers kunnen het talent van de designers niet allemaal even goed inschatten, omdat zij meer met cijfermateriaal dan met creatief talent te maken hebben.

Het onderzoek moet een eerste indicatie geven of een ondersteuning inzake werkingsmiddelen in de startfase van ontwerpers zinvol is, of de overheid daar een rol in heeft, en zo ja, welke. Het woord 'modefonds' wordt in het onderzoek gebruikt, maar niet in de letterlijke betekenis van het woord, zoals gebruikt in de cultuursector. Alle opties voor financiële ondersteuning blijven open: lening, fiscale maatregel, subsidies enzovoort. Daarvoor wordt gekeken naar zowel oplossingen die gebruikt worden in de modesector in het buitenland als naar oplossingen in andere sectoren in het binnenland. Indien er een initiatief zou worden genomen, zullen de nodige middelen geput worden uit het Hermesfonds, zoals

dat vandaag ook gebeurt voor het economisch fonds Screen Flanders, dat overigens zeer goed bezig is.

Sinds 2009 maakt het Flanders Fashion Institute deel uit van Flanders DC. Het Flanders Fashion Institute stimuleert met een structurele subsidie vanuit het Agentschap Ondernemen het ondernemerschap in de mode-industrie in Vlaanderen, sensibiliseert ontwerpers rond zakelijke vaardigheden, begeleidt hen in hun loopbaan en promoot mode uit Vlaanderen nationaal en internationaal. Om deze doelstelling te halen, worden heel wat initiatieven genomen met een focus op buitenlandse promotie en zakelijk advies. Flanders Fashion Institute faalt niet, maar kan met de huidige toegekende middelen geen breder structureel ondersteunend kader uitwerken voor de Vlaamse mode.

CultuurInvest verstrekt risicokapitaal en achtergestelde leningen aan bedrijven die cultuurgebonden producten of diensten aanbieden en die een duidelijk marktpotentieel hebben. CultuurInvest biedt geen zaaikapitaal en komt dus niet tussen in de initiële financiële noden van de modebedrijven. De leningen van CultuurInvest starten bij een bedrag van 50.000 euro, wat al redelijk hoog is voor een startende ontwerper.

De mogelijkheden tot omkadering en financiële ondersteuning die in deze studie worden onderzocht, werken dus meer aanvullend dan concurrentieel voor CultuurInvest. CultuurInvest wordt ook gehoord in dit onderzoek. Het is onze bedoeling om samen te werken en de krachten te bundelen. Een modeplan en een Huis van de Mode om de modesector structureel te ondersteunen, betekent dus vooral een versterking van de bestaande actoren.

Ten slotte had u ook nog de volgende vraag. Blijven de twee laatste instrumenten bestaan ter promotie en financiering van de mode? Zo ja, hoe zal het samenspel er dan uitzien tussen het aangekondigde Vlaams Huis van de Mode annex modefonds, CultuurInvest en het Flanders Fashion Institute?

Het onderzoeken van deze verhoudingen maakt deel uit van de oefening. Het Huis van de Mode zou een ruimer takenpakket hebben en zou ook de volledige waardeketen – textiel, confectie, onderwijs – moeten verenigen. Volgende functies zouden theoretisch onderdak vinden in het Vlaams Huis van de Mode: Flanders Fashion Institute; atelierruimte voor jonge ontwerpers; Adviescentrum + Shared Service Centre; Fashion Seminar (ruimte voor het organiseren van coachingprojecten, seminaries, lezingen, ...); loket voor een modefonds voor jonge ontwerpers; ervarings- en leeratelier voor prototypes voor startende ontwerpers; hub van TIO3 (textielcentrum in Ronse) in Antwerpen; ruimte voor het organiseren van projecten gerelateerd aan nationale promotie van Vlaamse mode; Young Designer Shop (plaats waar beginnende ontwerpers hun eerste stukken kunnen verkopen). Theoretisch kan dat allemaal daarin worden opgenomen.

Zonder vooruit te lopen op de resultaten van het onderzoek lijkt het logisch dat het Flanders Fashion Institute en het Huis van de Mode integreren. CultuurInvest blijft werken binnen haar eigen kader in de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV). Een eventueel Huis van de Mode en een modefonds zullen er zeker voor zorgen dat CultuurInvest kwaliteitsvollere dossiers krijgt zodat er meer modedossiers ondersteund kunnen worden vanuit de mode.

Ik hoop dat ik hiermee uw verwondering heb kunnen beantwoorden.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Minister-president, ik ben volledig voldaan in mijn verwachtingspatroon. Uw antwoord is zeer omstandig. U geeft zelfs antwoorden op vragen die ik nog niet had gesteld. Maar nu is er al enige zaaimogelijkheid.

U geeft een mooie situatieschets anno 2013 hoe het eigenlijk met de mode in Vlaanderen zit en wat er vanuit de Vlaamse Regering kan worden gedaan. Ik zie dat u met deze zaken bezig bent. Ik zou zeggen: doe zo voort.

Ik heb toch nog twee punten. Ten eerste, CultuurInvest kan geen zaaikapitaal geven, en daar zouden we via het modedefonds voor zaaikapitaal kunnen zorgen. Ten tweede, het modedefonds is geen fonds dat naar analogie van de andere fondsen gaat werken. Want dat was namelijk enigszins mijn bezorgdheid. Dat zou namelijk verwarring creëren, want die fondsen werken op een zeer specifieke wijze, en die behandelen ook zeer veel en zeer specifieke dossiers. Door de aard van hun werking kunnen zij ook alleen maar een fonds zijn. De spelers op het veld van de modewereld zijn echter niet zo talrijk. Vandaar uiteraard mijn verwondering mocht dat een echt fonds zijn naar analogie van de twee andere. Minister-president, heb ik u in dat opzicht dus goed begrepen?

Minister-president Kris Peeters: Ja.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de ontwikkeling van het bedrijventerrein Westrode (Meise) - 1839 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister-president, ik stel deze vraag niet uit verontwaardiging, noch uit verwondering, maar ik hoop dat ik een hoopvol antwoord krijg. Het dossier waar ik vragen over heb, dateert toch al van 2004. Ik hoop dat we stappen vooruit zullen kunnen zetten.

Collega's, het gaat over de ontwikkeling van een regionaal bedrijventerrein in Meise. Deze ontwikkeling past binnen het Strategisch Actieplan voor de Reconversie en Tewerkstelling in de Luchthavenregio (START). Dit is u allen toch wel bekend.

Minister-president, een tweetal weken geleden hebben we in dezelfde commissie ook gesproken over de luchthaven en zijn economisch potentieel. Toen was het ook heel duidelijk dat een snelle ontwikkeling van een hoogwaardig bedrijventerrein als dit, voor transport, distributie en logistiek, toch wel heel belangrijk is en tegemoet zou komen aan de vele vragen en aan de ontwikkeling die noodzakelijk is voor onze luchthaven.

Op 19 november had de raad van bestuur van Haviland een brief naar de provinciale ontwikkelingsmaatschappij (POM) verstuurd, waarin gemeld werd dat ze beslist hadden om de projectovereenkomst omtrent de ontwikkeling van deze bedrijvenzone te stoppen. In de commissievergadering van 17 januari 2013 had ik u hierover ook al een vraag gesteld, en toen antwoordde u dat er op 6 februari een overleg werd gepland met het Agentschap Ondernemen en de POM dat meer duidelijkheid zou verschaffen. Ik heb u hierover op 19 februari een schriftelijke vraag gesteld, en daaruit bleek echter dat de POM geen verduidelijking had kunnen verschaffen over de te ondernemen stappen, omdat ze formeel niet meer betrokken werd bij de ontwikkeling van Meise-Westrode. Wel vond een bilateraal overleg plaats op 20 februari tussen het Agentschap Ondernemen en Haviland. Op dat overleg konden geen beslissingen of standpunten worden gegeven omdat het dossier Meise-Westrode op dat moment nog niet was overgedragen aan de nieuwe directeur van Haviland, wat voor eind maart zou gebeuren.

Minister-president, heeft een verder overleg plaatsgevonden tussen het Agentschap Ondernemen en de nieuwe directeur van Haviland omtrent de ontwikkeling van het bedrijventerrein? Wat is het resultaat van dat overleg?

Zullen subsidies worden aangevraagd voor de realisatie van Meise-Westrode, zodat er naast de bouwvergunning ook via de subsidies een hefboom is om het gewenste ontwikkelingsperspectief

voor het bedrijventerrein Meise-Westrode, zoals is bepaald in de beslissing van 3 december 2004, af te dwingen? Wat is de stand van zaken? Welke stappen zijn ondernomen of moet men ondernemen?

Conform de mededeling van 11 mei 2011 zou de POM Vlaams-Brabant de projectorganisatie van het voorgestelde ontwikkelingstraject op zich nemen. Aangezien de POM niet meer betrokken is, rijst de vraag wie de projectorganisatie op zich zal nemen.

Heeft de Vlaamse Regering zich beraden hoe fundamenteel de actuele situatie afwijkt van de toenmalige beslissing? Komt er een actualisering of herziening van de beslissing van de Vlaamse Regering van 3 december 2004?

Is ondertussen nagegaan hoe de realisatie van de ingekleurde bedrijventerreinen op het gewestplan bespoedigd kan worden?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw De Vroe, een eerste kennismaking tussen de nieuwe directeur van Haviland, de heer Stephan Verwee, en het Agentschap Ondernemen vond plaats in maart. Een nieuw overleg tussen Haviland en het Agentschap Ondernemen is gepland op 21 juni 2013. Het is op dit gepland overleg dat er terugkoppeling zal gebeuren over de beslissing van het directiecomité van Haviland dat vandaag, 13 juni 2013, samenkomt over het verdere plan van aanpak voor de ontwikkeling van het bedrijventerrein Meise-Westrode. Ik kan wel al vermelden dat Haviland via een openbare aanbesteding een private partner zal aantrekken die de ontwikkeling op zich zal nemen.

Ik kan op dit ogenblik nog niet stellen of er subsidies zullen worden aangevraagd bij het Agentschap Ondernemen voor de aanleg van het bedrijventerrein. Alleszins zal tegen dan het nieuwe subsidiebesluit voor de heraanleg of aanleg van bedrijventerreinen, dat op 24 mei 2013 werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering, van kracht zijn. Op basis van de nieuwe ontwikkelingsvisie zal moeten worden afgetoetst in hoeverre Meise-Westrode nog als een strategisch bedrijventerrein kan worden beschouwd.

De mededeling waar u naar verwijst, dateert van 11 mei 2012, en niet 2011 zoals u zei. Op 28 mei 2013 vond een overleg plaats tussen de directeur van Haviland, de voorzitter van de POM Vlaams-Brabant en de gedeputeerde voor Economie. De beslissingen van de raad van bestuur van 2012 werden doorgepraat. De grote lijnen die reeds in 2012 werden beslist zijn: Haviland zal via een openbare aanbesteding een private partner aantrekken voor de ontwikkeling van het bedrijventerrein; de POM Vlaams-Brabant zal een specifieke rol vervullen in en tijdens het proces; er zal een stuurgroep worden opgericht om het project te begeleiden met onder andere de POM Vlaams-Brabant, de private partner, de gemeente Meise en andere.

Haviland zal dus het project in grote mate trekken, hierbij gesteund door een stuurgroep. Haviland staat in voor het aantrekken van de private partner. Nadat deze afspraken bekrachtigd zijn door het directiecomité, zal onder meer de projectorganisatie in detail worden uitgewerkt met de verschillende betrokken partijen.

Het ontwikkelingsperspectief voor de zone Meise-Westrode zoals beslist door de Vlaamse Regering op 3 december 2004 werd in verregaande mate vertaald in het toenmalige gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP). Door de vernietiging van het GRUP gelden opnieuw de voorschriften van het gewestplan, die niet zo gedetailleerd zijn als het vernietigde GRUP. Het hangt dus nu af van de intercommunale Haviland om de eerder voorgenomen ambities af te dwingen van de private partner. Het is voorlopig niet duidelijk in hoeverre de stuurgroep kan wegen op het ambitieniveau, maar de afstemming met het reservegebied voor industriële uitbreiding moet minstens kunnen worden gewaarborgd. Voor dit deel van de site dient eerst een nieuw planinitiatief te worden opgestart vooraleer met de ontwikkeling kan worden gestart. Naar aanleiding van dit planningsinitiatief zal moeten blijken of er nood is

aan een aangepast ontwikkelingsperspectief en of dit dus opnieuw door de Vlaamse Regering moet worden bekrachtigd.

Wat betreft de ontsluiting van de zone, is het AWW Vlaams-Brabant bezig met de uitwerking van het ontsluitingscomplex. De tramlijn Boom-Brussel werd recent als prioritair geselecteerd door de Vlaamse Regering. Gezien de onduidelijkheid over de ontwikkeling van het terrein Meise-Westrode, heeft De Lijn momenteel nog geen halte gepland langs deze locatie. De Lijn is echter wel bereid dit te herzien zodra de ontwikkeling van de zone effectief is gestart. Aangezien de tramlijn aan de andere zijde van de A12 komt, zal een fietsers- en voetgangersbrug over de A12 nodig zijn om de verbinding tussen de halte en het bedrijventerrein te maken. Ook is reeds aan het AWW Vlaams-Brabant en De Lijn meegegeven dat de timing van de aanleg van de tramlijn en van het ontsluitingscomplex op elkaar moeten worden afgestemd.

De afspraken die op 28 mei 2013 tussen Haviland en de POM Vlaams-Brabant en de provincie Vlaams-Brabant zijn gemaakt, worden vandaag besproken op het directiecomité van Haviland. Als het directiecomité deze afspraken bekrachtigt, kan in principe direct worden gestart met de uitwerking van een plan van aanpak, kunnen de afspraken tussen Haviland en de POM worden vastgelegd, kan een stuurgroep worden samengesteld en kan worden gestart met de opmaak van het bestek voor de selectie van de private partner.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister-president, dank u voor uw uitgebreide antwoord. Ik kan niet onmiddellijk zeggen dat het hoopgevend is. Er zijn nog stappen te ondernemen. De meeste overlegmomenten waarnaar ik vroeg, moeten nog plaatsvinden of vinden vandaag plaats. Ik zal u waarschijnlijk begin juli opnieuw een vraag stellen om dit dossier correct op te volgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Johan Deckmyn tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de leegstand van winkelpanden in Vlaanderen
- 1865 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Minister-president, mijn vraag is ingegeven door een paginagroot artikel in de krant: 'De leegste winkelstraten van Vlaanderen'. (*Opmerkingen van minister-president Kris Peeters*)

Het is van het weekend van 1 en 2 juni 2013. (*Opmerkingen van minister-president Kris Peeters*)

Ik houd ze goed bij, want als ik een vraag indien, probeer ik mijn dossier goed te stofferen. (*Opmerkingen van minister-president Kris Peeters*)

Ik weet dat dit niet altijd de beste manier is om een dossier te stofferen. Ik doe dat niet alleen met kranten.

Aangezien ik dat artikel zag verschijnen, vond ik het belangrijk om deze vraag hier opnieuw te stellen. Ik weet dat we hierover naar aanleiding van de winkelnota al uitvoerig hebben gedebatteerd. Het is bijgevolg een belangrijk onderwerp.

Ik stel vast dat de Vlaamse Regering al jaren sleutelt aan het plan Winkelen in Vlaanderen, om het een betere toekomst te geven. De winkelnota had bijvoorbeeld als bedoeling de

leefbaarheid van onze stadscentra en dorpskernen te verbeteren en de kleinhandel te versterken.

De realiteit is echter dat onze winkelstraten er in Vlaanderen vandaag slechter aan toe zijn dan ooit tevoren. We hebben kunnen vernemen dat in het centrum van onze steden en gemeenten gemiddeld liefst een op de tien winkelpanden leegstaat. De leegstand van winkelpanden blijft dus angstaanjagend toenemen. Het probleem is al lang bekend, maar blijkbaar slaagt men er niet in deze trend om te keren. In totaal staan er in Vlaanderen, naar verluidt, meer dan tienduizend of bijna 9 procent handelspanden leeg, dat is een stijging van 40 procent in drie jaar tijd.

De Vlaamse Regering belooft ondertussen 13 miljoen euro uit te trekken om dit probleem aan te pakken, onder meer door ook het mobiliteitsluik aan te pakken. De vraag is echter wel of dit allemaal volstaat.

Minister-president, bijna drie jaar geleden stelde u al dat u met de winkelnota ten strijde trok tegen de wildgroei aan baanwinkels en megashops. ‘Kernversterkend werken’ was toen het sleutelwoord. U zei ook: “Het is nog niet te laat om de knik met het verleden te maken.” Ondertussen zijn we drie jaar verder en is de situatie er zeker niet op verbeterd. De winkelnota op zichzelf volstaat duidelijk niet om de stijgende leegstand van winkelpanden tegen te gaan.

Gezien het feit dat ook het mobiliteitsluik zal worden aangepakt, is er wellicht overleg geweest met uw collega van Mobiliteit en Openbare Werken. De coördinatie van wegenwerken en het oplossen van mobiliteitsproblemen lijken echter uw beleid te doorkruisen. Veel handelaars in Vlaanderen blijven moeilijkheden ondervinden en stoppen dan vaak met hun activiteiten. Dit heeft niet enkel met mobiliteitsinitiatieven op het Vlaamse niveau te maken, ook het beleid ter zake van de steden en gemeenten blijkt vaak onoordeelkundig te worden gevoerd.

Minister-president, in welke mate wordt er bij de uitvoering van de winkelnota rekening gehouden met de initiatieven van de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken? Is er ter zake ook overleg geweest met de lokale besturen? Dat is, denk ik toch, belangrijk en natuurlijk ook niet evident. Ik ben mij daarvan bewust. Op welke manier wilt u deze problematiek versneld aanpakken?

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Minister-president, het is evident dat mijn fractie de bezorgdheid over het aantal leegstaande panden deelt. Met de winkelnota 2.0 zijn er toch belangrijke subsidiemogelijkheden om dit aan te pakken, vooral voor lokale besturen.

De heer Deckmyn verwijst hier vooral naar minister Crevits. Dat verwondert mij, want minister Crevits is bevoegd voor de gewestwegen en niet voor de lokale besturen. De bereikbaarheid van centra heeft vooral met lokale wegen te maken. Die zijn de bevoegdheid van de lokale besturen. Er is 4 miljoen euro uitgetrokken voor de kernversterkende maatregelen. Daarbij horen toch ook initiatieven in verband met bereikbaarheid, bewegwijzering en parkeren. De mobiliteitsproblemen waarmee steden te kampen hebben, staan duidelijk vermeld bij de kernversterkende maatregelen. Het zal vooral een bevoegdheid zijn van de lokale besturen. Ik zie niet direct de link naar de gewestwegen van minister Crevits.

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Ik dank mijn collega's voor hun terechte vragen en uitingen van terechte bezorgdheid. Als we kijken naar sommige grotere steden, bijvoorbeeld Antwerpen, zien we grote problemen ontstaan. Neem de baanwinkels langs de A12. Je ziet daar hoe alle kavels worden opgekocht en hoe er winkels oprijzen. De kleinere winkelstraten staan al een tijdje leeg. Maar we zien nu ook in de Jezusstraat en zelfs op de Meir, het grote

succesverhaal, een aantal lelijke leegstaande panden. Ik ben dan ook benieuwd om te vernemen wat we daaraan nog meer kunnen doen naast de winkelnota die daarvoor een oplossing moest bieden.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Ik zal zeker geen lokale dossiers aanhalen. De winkelnota belangt ons allemaal aan. Er zijn hier al een aantal terechte bedenkingen gemaakt.

Mevrouw Fournier zegt dat het Agentschap Wegen en Verkeer of de bevoegdheid van minister Crevits hier totaal niet aan de orde is. Ik betwijfel dat, want heel wat centra zijn maar bereikbaar via de gewestwegen. Juist AWW staat heel vaak weigerachtig tegen een bijkomende bewegwijzering naar die winkelcentra. Ik denk dat dat zeker ook aan de orde is.

Ik wik ook de bekommernis van de collega's delen. Er zijn inderdaad nog heel wat leegstaande winkelpanden. Minister-president, wat gaat u doen om er toch voor te zorgen dat de winkelnota, waar destijds zo enthousiast over werd gedaan, eindelijk effectief haar uitwerking zal krijgen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik ga ervan uit dat wat mijn collega-minister al of niet kan of moet doen, u best rechtstreeks aan haar vraagt. Dat lijkt mij het gemakkelijkst. De minister zal heel graag op jullie vragen antwoorden, haar bevoegdheden onderstrepnd.

Heel de problematiek van de toenemende leegstand van winkelpanden is niet nieuw. Als ik me niet vergis, is die ook uitvoerig besproken toen we het hadden over de winkelnota 2.0. Ik ben heel blij dat jullie die nota allemaal, over meerderheid en oppositie heen, goed kennen en er geregeld naar verwijzen. Ik weet niet wie er aanwezig was op de ViA-studiedag (Vlaanderen in Actie) in Mechelen, waar ze uitvoerig is besproken. Jullie waren natuurlijk niet ... (*Opmerkingen van de heer Johan Deckmyn*)

Er waren ook mensen van de meerderheid niet aanwezig omdat zij andere verplichtingen hadden die nog belangrijker waren. (*Gelach. Opmerkingen*)

Ik onderschat jullie kennis ter zake niet. Daar werd onder meer een heel belangrijke analyse gepresenteerd: de retailverkopen blijven de afgelopen tien jaar na inflatiecorrectie nagenoeg constant en er is niet onmiddellijk een aanwijzing dat dit zal veranderen. Het aandeel van de onlinehandel is momenteel nog eerder marginaal – de commissievoorzitter is daar zeer actief mee bezig – maar zal wel toenemen, waardoor het aandeel offlinehandel, in de winkel dus, wat kan dalen. Tegenover de daling van de vraag bij fysieke winkels, staat een groeiend aanbod aan winkelruimte in vierkante meters. Deze confrontatie van vraag en aanbod leidt tot een overaanbod, waarbij een toenemende leegstand een van de belangrijke gevolgen is. Dit is problematisch omdat deze zich in de eerste plaats voordoet in de centra waardoor het risico op verloedering toeneemt, met alle maatschappelijke kosten van dien. Mevrouw Turan, u moet goed in uw oren knopen dat wanneer het aanbod en de vraag niet op elkaar afgestemd zijn, u alleen daardoor al leegstand krijgt.

Een van de confronterende conclusies in Mechelen was dat handelskernen in centra van steden en gemeenten op het vlak van beleving, combinatie met cultuur, werken, schoollopen enzovoort heel veel troeven voor hebben op shoppingcentra en zeker op baanwinkels. Tegelijkertijd kunnen die lokale besturen heel wat opsteken van de manier waarop shoppingcentra beheerd worden, niet alleen wat betreft de middelen die in marketing en communicatie geïnvesteerd worden maar ook de aandacht voor veiligheid, netheid, kindvriendelijkheid, parkeren en toegankelijkheid. Dat is in Mechelen allemaal aan bod gekomen.

Uiteraard is het veel eenvoudiger een afgesloten ruimte zoals een shoppingcentrum, dat strategisch werd neergepoot op een kruispunt van verkeersaders, te beheren. De huurders

worden daar bijvoorbeeld contractueel verplicht om bij te dragen tot het gevoerde commerciële beleid. Toch kunnen en moeten lokale besturen ook op een actieve manier hun handelskernen beheren. Dat is de boodschap die in Mechelen werd meegegeven, en het is ook het centrale idee in de winkelnota 2.0 en mijn oproep ten aanzien van de lokale besturen om in die richting verder te gaan. In tussentijd zijn er heel duidelijke signalen dat heel wat gemeenten hier effectief werk van maken in de meerjarige beleidsplannen. Het is heel positief dat men die weg is ingeslagen of aan het inslaan is.

Om de gemeenten te helpen bij het opnemen van die regisseursrol werden hun ook de nodige hulpmiddelen aangereikt. Een leidraad opmaak commercieel strategisch plan werd opgesteld en verspreid. Het Kennisnetwerk Detailhandel, dat de gemeenten van data over aanbod- en vraagzijde in de detailhandel zal voorzien, naast een sterkte-zwakteanalyse gekoppeld aan de nodige aanbevelingen, werd opgestart. Er werd een omzendbrief grootschalige detailhandel ter beoordeling van nieuwe inplantingen gepubliceerd. De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) kreeg de middelen om een platform centrummanagement op te starten dat voor kennisopbouw bij en kennistransfer tussen steden en gemeenten over dit onderwerp moet bijdragen.

De in de vraag vermelde 13 miljoen euro is geen belofte – mijnheer Deckmyn, ik weet dat u nogal bent voor beloftes en vergaderingen en dergelijke – maar een feit: tot september kunnen alle steden en gemeenten projecten binnen drie oproepen indienen voor een totaalbedrag van 43 miljoen euro, waarvoor de Vlaamse Regering dus in 13 miljoen euro cofinanciering voorzien heeft. Een eerste oproep betreft laagdrempelige kernversterkende maatregelen zoals bewegwijzering, opstart centrummanagement of de opmaak van een strategisch commercieel plan. De tweede oproep dient voor de renovatie van handelspanden in de kernwinkelgebieden via een gemeentelijk reglement. De derde oproep mikt op de aankoop van handelspanden, zodat gemeenten actief de vastgoedmarkt kunnen betreden door bijvoorbeeld te kleine panden samen te voegen.

Om de gemeenten te overtuigen van de dringende nood aan het voeren van een actief detailhandelsbeleid werd op 15 maart een druk bijgewoonde ViA-studiedag in Mechelen georganiseerd, zoals ik al zei. Dat is toch interessant. De heer Deckmyn had zich in dat geval niet op de krant moeten baseren.

Er is ook een ondersteuningsprogramma voor de handelaars. Het project ‘Commerciële Inspiratie’ biedt zeshonderd handelaars een individuele trajectbegeleiding aan om hun zaak te innoveren. De e-commerce maakt hier ook deel van uit.

Wat de mobiliteitseffecten betreft, zal het toekomstig geïntegreerd Vlaams kleinhandelsbeleid, mogelijk na de regionalisering van de IKEA-wet, de mobiliteit een belangrijke rol toekennen. Dit stemt overeen met het advies van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen. Ook binnen de oproep voor de kleinhandel van het project ‘Ondernemersvriendelijke Gemeente’ is aandacht geschonken aan de mobiliteitsaspecten.

Wie de wegbeheerder ook moge zijn en welk overleg of welke coördinatie ook moge hebben plaatsgevonden, bepaalde werken zijn noodzakelijk en de hierdoor veroorzaakte hinder is onvermijdelijk. Hierdoor blijft de steunmaatregel ‘rentetoelage voor hinder bij openbare werken’ nog steeds zijn nut bewijzen. In 2012 hebben 367 handelaars een beroep gedaan op deze maatregel. In totaal ging het om 3,3 miljoen euro. Dit komt neer op bijna 9000 euro per dossier.

Met wat nu voor de handelaars en de lokale besturen in stelling is gebracht, moet de prioriteit in afwachting van de regionalisering van de IKEA-wet de opvolging zijn. We moeten nagaan in welke mate van het ter beschikking gesteld instrumentarium gebruik wordt gemaakt en welke bijstellingen eventueel nodig zijn.

Telkens wanneer hierover een vraag om uitleg wordt gesteld, krijgen we te horen dat we nog iets meer moeten doen. We moeten nu uitvoeren wat we al hebben beslist. Het gaat niet om

kleine bedragen. Het komt er nu op aan dit op te volgen en eventueel bij te sturen. We moeten niet na elke discussie halsoverkop beslissen nog iets meer te doen. We moeten nu alles uitvoeren. Dat het overleg met de belanghebbenden in de sector hierbij zeer belangrijk is, spreekt voor zich.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Ik wil eerst even naar de woorden van mevrouw Fournier verwijzen. Volgens haar zou ik naar minister Crevits moeten worden verwezen. Ik heb duidelijk gesteld dat het beleid van de steden en de gemeenten ter zake een zeer belangrijk gegeven is. Dat is gewoon een feit. Ik verwijs in dit verband dan ook zeker niet enkel naar minister Crevits. We mogen het belang van dit gegeven in elk geval niet ontkennen.

Ik ben trouwens blij dat mevrouw Peeters heeft bevestigd dat de mobiliteit op de gewestwegen wel degelijk een belangrijk element van de discussie vormt. Vlaanderen telt veel baanwinkels. Die baanwinkels zijn vaak op gewestwegen gelegen. Bovendien vormen de gewestwegen vaak de toegangspoorten tot de stadscentra.

Vraag en aanbod moeten op elkaar zijn afgestemd. We moeten hier zeker oog voor hebben. De minister-president heeft in dit verband trouwens zelf opgemerkt dat ik minister Crevits hierover bepaalde vragen zou moeten stellen. Ik zal hier zeker rekening mee houden en misschien een initiatief ter zake nemen. Dat is een goede suggestie.

Minister-president Kris Peeters: Ik zal het haar al zeggen.

De heer Johan Deckmyn: Minister-president, u kunt haar al verwittigen. Ik zal haar ten gevolge van deze vraag om uitleg allicht ook eens hierover bevragen.

Een van de vele pijnpunten die leegstand veroorzaken, bestaat uit de slechte en moeilijke bereikbaarheid van handelspanden in de stadskernen. Dat is geen nieuw gegeven. We hebben hier, naar aanleiding van vorige debatten, vroeger ook al discussies over gevoerd.

U hebt ondertussen een druk bijgewoonde studiedag van Vlaanderen in Actie bijgewoond. Ik kon toen wegens andere omstandigheden jammer genoeg niet aanwezig zijn. Tijdens die studiedag zijn bepaalde pijnpunten aangekaart.

Op zich zijn studiedagen positief. Er moet echter ook gevolg worden gegeven aan die studies, bijeenkomsten en studiedagen. We mogen niet blijven studeren. Ik heb dan ook de indruk dat er veel wordt gepraat en dat de problematiek veel wordt bestudeerd, maar dat we uiteindelijk toch met de naakte feiten worden geconfronteerd. Het probleem wordt niet echt opgelost.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■